

22. december

I dag ville skolebørnene få juleferie. De skulle kun være i skole i to timer.

Skolelæreren læste en julehistorie, og de sang først en julesalme og derefter en julesang.

Alle så glade ud, for nu havde både lærer og elever fri helt til den 3. januar, det var en ren svir.

”Kan I have en god juleferie og en god Jul”, sagde lærer Clausen til klassen, inden de fik lov at gå hjem.

”Tak i lige måde!”, råbte alle skolebørnene og gik i rolig række ud af klasseværelset, for de måtte ikke skubbe, mase eller råbe, når de skulle have overtøj på i den lille gang.

Da Mie kom hjem var der godt nok travlhed. Mormor og to andre nabokoner var kommet for at hjælpe mor med at få slagtet og plukket de ænder og gæs, som mor solgte til andre på Askø og Lilleø.

Det kom der en hel god fortjeneste ud af, men det var også et stort arbejde at få fedet dyrene op.

Kvinderne sad i det store bryggers, hvor der var tændt op under gruekedlen, så der hele tiden var kogende vand.

Det fløj om ørerne på kvinderne med dun og fjer, det blev Mies opgave at samle dunene op i sække, for de skulle senere bruges til dyner og puder.

”Kommer Per?”, spurgte Mies mor. ”Ja, hvorfor det?”

”Fordi I så kan løbe ud til folk med de ænder og gæs, som er bestilt hos mig”, sagde mor.

Per og Mie slæbte. De var godt nok tunge sådan nogle ænder og gæs.

De fik dem lagt i et stykke rent klæde i en kurv, og de kunne kun slæbe hver en kurv, så det var frem og tilbage mange gange.

Men det var heller ikke så tosset at komme rundt med julemad til folk her hen under jul.

Folk var glade og i godt humør, og alle steder blev de budt på småkager eller andet godt.

Endelig var de færdige, de sidste fem ænder skulle afleveres på Lilleø, og dem ville mormor tage med, når hun blev hentet af morbror Henry.

Mies mor kaldte på Per og Mie. ”Her har I hver en ti-krone”, sagde hun.

”Den skal I have, for I har været rigtig flinke i dag”. En hel ti-krone! Nøj, det var godt nok mange penge, og nu skulle der købes julegaver hende hos købmanden eller i Brugsen.

Mie havde sparet op, så hun nu havde 40 kroner, det var jo en hel formue.

Men hun skulle også købe julegaver til sin far og mor og storebror, og til sin mormor og sin morbror, ja der var nok at se til, og de 40,- kr skulle nok ”få ben at gå på”, som Mies mormor altid sagde.